

עפ"ג 15461/01/21 - רון חזן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

08 במרץ 2020 עפ"ג
15461-01-21 חזן נ' מדינת ישראל

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כבוד השופט עמית כהן
כבוד השופט גיל דניאל

המערער: רון חזן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

מהות הדיון - ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום באר-שבע, כב' השופט אמיר דורון מיום 22.12.20, מת.פ.
31842-10-19

נוכחים:

המערער ובא-כוחו, עו"ד עידו פורת

ב"כ המשיבה, עו"ד ציון קינן

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בהחזקת 200 גרם סם מסוכן מסוג קנאבוס.

שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקיר על המערער בו צוין בן היתר שהמערער בן 28 נשוי ואב לתינוקת. בעברו עבירת החזקת סם משנת 2015. במסגרת ההליך בבית המשפט קמא הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן ובדיקות השתן שמסר נמצאו נקיות משרידי סם. שירות המבחן התרשם שהמערער בחר לערוך שינוי בחייו והמליץ על ענישה שיקומית במסגרתה המערער יבצע שירות לתועלת הציבור.

התביעה טענה למתחם עונש הולם הנע בין 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטיל על המערער מאסר ברף התחתון של המתחם, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה על תנאי, והתחייבות להימנע מעבירה.

ההגנה טענה לנסיבות העבירה ולסיכויי שיקומו של המערער ועתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

בית המשפט עמד על הערכים החברתיים המוגנים בעבירות הסמים; על מדיניות הענישה הנוהגת; ועל נסיבות ביצוע העבירה; וקבע כי מתחם העונש ההולם למעשה המערער נע בין מאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בקביעת העונש הראוי למערער נשקלו נסיבותיו האישיות, לרבות גילו ומצבו המשפחתי, עברו הפלילי, רצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי והתרשמות שירות המבחן ממנו. בסופו של דבר בית המשפט הטיל על המערער 140 שעות של"צ; צו מבחן; מאסרים מותנים; קנס בסך 8,000 ₪; ופסילת רישיון נהיגה למשך שישה חודשים.

מכאן הערער, המופנה נגד רכיב פסילת רישיון הנהיגה בלבד.

ב"כ המערער טען כי התביעה עתרה להטיל על המערער פסילת רישיון נהיגה על תנאי ולא פסילה בפועל. וכי בנסיבות לא היתה הצדקה לשלול את רישיונו של המערער. הוא ציין שבית המשפט בחר להטיל על המערער ענישה שיקומית וטען שפסילת רישיון הנהיגה של המערער תביא לפיטוריו וממילא תפגע בשיקומו. וביקש להמיר את רכיב הפסילה בפועל לפסילה על תנאי.

ב"כ המשיבה טען כי נכון הוא שבית המשפט הטיל על המערער פסילה בפועל שהתביעה לא ביקשה להטיל, אולם בית המשפט הוא הגוזר את הדין והוא רשאי להטיל עונש שונה מזה שהתביעה טענה לו. לגופו של ענין, בית המשפט הקל בעונשו העיקרי של המערער ואיזן זאת בהטלת פסילת רישיון בפועל - עונש שבא להגן על הציבור מפני נהיגה של מי שמשמש בסמים. ובנסיבות אלה אין מקום להתערב בעונש.

לאחר שמיעת טענות הצדדים ובחינת מכלול הנתונים הנוגעים לענין, החלטנו לקבל את הערעור.

סעיף 37א בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 מסמך את בית המשפט להטיל על מי שהורשע בעבירה לפי פקודת הסמים או שנקבע לגביו שביצע עבירה כזו, בנוסף על כל עונש אחר, פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים, ובנסיבות מסוימות אף לתקופה ארוכה יותר.

וסעיף 37א(1) בפקודת הסמים קובע, כי מי שהורשע בעבירה לפי סעיף 7(ג) סיפה בפקודת הסמים, דהיינו החזקה או שימוש בסם מסוכן לצריכה עצמית, או שנקבע לגביו שעבר עבירה כזו, ולפני כן הורשע באותה עבירה או שנקבע לגביו שעבר את אותה עבירה, יפסל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים. אולם בית המשפט רשאי, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, שלא לפסול אותו כאמור או להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה הינה רכיב מרכיבי הענישה העומדים לרשות בית המשפט בענישת עבירות הסמים. מטרתה להציב תג מחיר כואב לביצוע עבירות הסמים, שיהיה בו ביחד עם רכיבי הענישה האחרים כדי להלום את חומרת המעשה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם, וכדי להרתיע את הנאשם ואת הציבור מביצוע עבירות כאלה.

בעבירות החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, קיימת הצדקה נוספת לפסילת רישיון נהיגה לתקופה משמעותית, והיא הסיכון הרב הכרוך בנהיגה תחת השפעת סמים.

כך שבמישור העקרוני בית המשפט קמא היה מוסמך להטיל על המערער עונש של פסילת רישיון נהיגה.

השאלה נוגעת אך לענין יישום הסמכות.

במקרה זה, המערער הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, כך שסעיף 37א(1) הנ"ל איננו חל עליו; מעשה העבירה של המערער לא היה כרוך בשימוש ברכב; העבירה הקודמת של המערער - החזקת סם - היא משנת 2015; בעקבות המעשה כאן, המערער הפסיק להשתמש בסמים והדבר אושר בבדיקות השתן שמסר במסגרת שירות המבחן; המערער מתמיד במקום עבודתו במשך כמה שנים ורישיון הנהיגה נחוץ לו לביצוע עבודתו; שירות המבחן המליץ על ענישה טיפולית ובית המשפט בחר לאמץ את המסלול שהוצע; התביעה עצמה לא ביקשה להטיל על המערער

פסילת רישיון נהיגה בפועל, אלא רק על תנאי; ובית המשפט לא נימק את החלטתו להטיל על המערער עונש שהתביעה לא ביקשה.

נוכח האמור, אנו מקבלים את הערעור, מבטלים את רכיב פסילת רישיון הנהיגה בפועל שנקבע בגזר דינו של בית המשפט קמא, ומוסיפים לרכיבי הענישה שנקבעו 6 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, על תנאי, למשך שנתיים. יתר הוראות גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתן והודע היום כ"ד אדר תשפ"א, 08/03/2021 במעמד הנוכחים.

גיל דניאל, שופט

עמית כהן, שופט

אליהו ביתן, סגן נשיאה